

LÁSZLÓFFY CSABA VERSEI

Ti, ó-hazátlanok, még nem búcsú!

Áginak és Istvánnak

Megüszkösödve (sáskapusztulás csak?),
a gótikát felgírlandozó blöffök,
hamisítások színhelyén felnőni,
a jövevények

fölényes mosolyát lemosva olykor
a képedről, ideig-óraig még
»nyelvboltásaiddal« együtt megtűrt,
kis ó-hazátlan!

mi végre köthetne még össze bármi
velük, kik lelki bolyongásaidra
is rideg anyagiassággal *tesznek?*
(ha nem: röhögve) –

nem láncol magához tartós anyag már,
csak a szemét, a műanyagkukába
való, a „vadnyugattól” kapott szellem.
Lám ez a tét ma:

HONVÁGY? vagy UNDOR?

2006. augusztus 7.

A tengeri szörny meséje

„Szívós asszony maradtál, Theodóra, fölágaskodnának reád
nemcsak a hullámok. Katonáid kanteste görcsbe rándul,
kár, hogy madárka-agya van a legtöbbszörnek. Szűk s fojtó
levegőjű folyosókon taperolták eleget a csapzott, tengerifű-
hajjú, buja némbert. (Ki emlékszik még a cirkuszi medve-

idomára szajha lányára?) Az ortodox pátriárka, ha tehetné, zsákba bújtatna ma is – nézzetek a keblemre! –, akár egy szoptató rabszolgaszajhát; pedig én testesítem meg a fenséget és a bizánci udvari etikettet! Hiszen a császár egy műveletlen illír paraszt, reggeltől estig képes vedelni és zabálni, ámde az önhittséget meg az öldöklési szenvedélyt még nagyobb túlzásba viszi. Igaz, visszafoglalta Afrikát, Itáliát és fél Hispániát (a többi „reform” reám vár: ki-zárólagossá tenni az ortodox hitet... Nesze neked, Róma!) Ez az óceán is éppolyan mohón nyúl utánam és ölelne magához, mint számtalan fojtott dühű darázslénye a birodalomnak. Ha fulladásig telnék férfinedvekkkel, habos spermával, Justinianus ideggőrcsöt kapna, vagy tán gutautést. Lányomomban langyos fényű medúza lüktet, ilyenkor érzem a természet őszanya-erejét. Zúgó tengeri kagyló: ha magamba szívhatnám ezt az egész kisportolt, borotvált fejű ármádiát! Elegem van a társuralkodásból.”

Mielőtt vámpírvigyorral arca bukott volna a nyálkás homokban, hogy összefolyjon benne a kezdet és a vég, még elképzelte, amint – mindegy, hogy tengeri szörny- vagy hurkás combú zsarnok-szerepben – villogó mozi-vásznzon mutogatja majd a kéjelgő utókor.

2006. június 30.

A szendrői Csáky-kastély. (Fazekas Péter grafikája.)